

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio CXXVII. Quomodo probetur Ecclesiam esse sitam in Territorio
potius unius diœcesis, quàm alterius, & quando probent verba
enunciativa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

recent, vicinior autem præsumitur ille, contra quem causa committitur, quoties non concurrat alius Episcopus. *decis. 396. num. 2. part. 1. recent.*

De probanda autem tam situatione, quam subiectione Ecclesiæ vel loci ultra decisiones à D. Auctore hic allegatas. *vide decis. 552. par. 4. tom. 3. decis. 41. par. 5. & decis. 181. par. 12. recent.*

DECISIO CXXVII.

Quomodo probetur Ecclesiam esse sitam in Territorio potius unius diocesis, quam alterius, & quando probent verba enunciativa.

R. P. D. COCCINO.

Theatina Jurisdictionis.

Veneris 4. Maji 1612.

SUMMARIUM.

1 Abbacia sita intra fines alicujus Diocesis, dicitur esse in Diocesi.	5 Enunciativa non probant sibi principaliter quaritur de enunciato.
2 Assertioni Papa de facto secum gesto plane credendum est.	6 Locus non dismembratus remanet in Diocesi antiqua.
3 Enunciativa ad suggestionem partis probant iunctis administris.	7 Libri Camere Apostolica probant existentiam loci in aliqua Diocesi.
4 Enunciativa emanata à personis informatis probant quando sunt plurimæ.	8 In probandis limitibus sufficiunt leviores probationes. § num. 9.

Dubitavi an Abbacia S. Joannis in Venere sit in Diocesi Theatina, circumscripto pro nunc effectu, & Domini affirmativè responderunt: Quia inter

ter alia ad hoc probandum afferuntur tres assertiones Summorum Pontificum, Nicolai II. anno 1109. Alexandri III. de anno 1173. & Innocentii III. de anno 1208. dum suscipiunt sub sua & B. Petri protectione hunc Episcopatum Theatinum, subjungendo: *Hac proprius duximus exprimenda vocabulis Ego. & sequentia verba sunt ista: A Stafilo intra montes; Et ipso Monte de Urfa, Et quomodo pergit in Coza, Et ponit terminum in aqua, subit: tertiam usque ad aquam Sorculam, Et quomodo pergit do pergit usque in montem de Tepe, Et vadit per Crinus montem, Et quomodo pergit usque ad montem Clani, Et quomodo pergit ab ipso fluvio de Trinio usque in litora manna usque ad mare usque in piscariam, Et redit in priorem finem, qui est in ipso Stafilo. riu, Et juxta mare usque in piscariam, Et redit in priorem finem, qui est in ipso Stafilo.*

Cum igitur Abbatia S. Joannis in Venere sit intra dd. fines, ut patet ex utraque mappa data, & ex mappis impressis, sequitur quod etiam sit sita intra limites Diocesis Theatinae juxta consil. Decu 146. num. 15. vers. ult. non obstat. Pars. cons. 22. num. 13. lib. 1. Aym. cons. 54. num. 9. vers. facit etiam. qui expressè dicunt locum esse illius Diocesis, à qua circumdatur. Statu enim assertioni Papa defacto proprio, vel secum gesto. Clem. unic. Et ibi Imol. num. 9. de probat. Bart. in L. ambrosia num. 28. ff. de decret. ab Ord. facien. Socin. sen. cons. 87. num. 19. lib. 3. Crescen. dec. 2. num. 2. de renun. Caputag. decis. 286. par. 2. Mohedan. dec. 4. numero 4. de restit. spoliat.

Neque est verum, quod ista non sint assertiones Pontificum, sed enunciatiuae, quae emanantur ad suggestionem Episcoporum, & idè non probant, quia à personis suspectis. Aretin. in cap. cum causam. il. 3. num. 21. vers. sed tamen adverte. de pronis suspectis. Nam etsi verum est, quod ad suggestionem partis recipiant sub sua & B. Petri protectione Episcopatum Theatinum cum suis pertinentiis, tamen omisso, quia dum Pontifices specificant Bona per illa verba: scilicet Ego. & per illa hac proprius duximus exprimenda vocabulis Ego. Dicuntur quodammodo non ad supplicationem partis, sed assertivè, vel dispositivè dicere, quae sint ista bona, maxime ponderando verbum, *Duximus*, quod ex sui natura videtur importare, quod Papa adhiberit cognitionem circa loca, & fines Diocesis, ut in puncto fuit per Dominos resolutum in causa Spoletana Bonorum, 13. Junii 1608. coram R. P. D. meo Marcomontio. Et prius in eadem 6. Martii 1592. coram R. P. D. meo Decano. & quamvis simpliciter loquendo deducta patiantur maximam difficultatem per ea, quae notat Innocent. in cap. dudum num. 3. in fine de privileg. Et in cap. inter dilectos. num. 6. circa finem de judiciis. Jure tamen in hoc casu videbatur cessare omnis difficultas, cum enunciatiuae emanaverint motu proprio, ut constat ex aliis. Cap. si Papa de privileg. in 6. quem text. ita ex communi sententia Doctorum declarat. Curt. sen. in cons. 20. num. 12. Romanus cons. 180. num. 3. vers. secundo quia.

Sed quatenus praedictae essent enunciatiuae Episcoporum, in deducto enim motivo Domini non faciebant vim, adhuc nihilominus probarent, quia habent omnia

omnia alia requisita, de quibus per *Aret. in d. cap. cum causam loco allegato*, suspicio autem, quod emanaverint ab Episcopis, tollitur, cum adsint nedum adminicula, quæ sufficiunt, sed alia liquidissima probationes. *Achil. decis. 1. de confess. & 7 in fin. de iure Patron. Pnt. dec. 149. lib. 3. Eugen. conf. 44. num. 65. & fuit resolutum coram me in causa Feltrin. Prabende. 6. Junii 1605. concurren enim actus, in quo fuit facta enunciatio, quod considerantur Domini in causa Pientina iuris Patronatus coram me. Concurren qualitas personarum, nempe Episcoporum, in qua in fortioribus terminis maximum facit fundamentum *Crot. in consil. 332. num. 10. & seqq. vol. 3. quod Res sequuta fuit in causa Conchen. limitum. coram R.P.D. meo Sacra- to. & concurrunt etiam alia infra dicenda.**

4 Secundo hoc etiam probatur ex aliis compluribus enunciativis diversorum Summorum Pontificum, videlicet Benedicti, Bonifaci, Eugenii IV. Nicolai V. & Julii II. & aliorum Principum, & ex aliis pluribus emanatis ab ipsius Abbatibus, in quibus enunciatur Abbatia S. Joan. in Venere in Diocesi Theatina, quæ multum faciunt, cum emanaverint à personis informatis. *Ruin. consil. 141. num. 10. lib. 5. Ceph. conf. 192. num. 38. & dictæ enunciativæ habent omnia requisita, de quibus per *Aretinum loco citato. concurren quoque privilegium Innocentii III. concessum Abbati & Monachis S. Joannis in Venere, in quo loca hujus Abbatie collocantur in comitatu Theatino.**

5 Neque obstat, quod enunciativæ non probant, quando principaliter quaritur super ipso enunciato. *Pnt. dec. 381. numero 3. lib. 3. Alex. conf. 136. num. 11. lib. 1. Dec. consil. 348. in fine*, quia fuit responsum, quod conclusio est vera, sed non applicatur. Procedit enim quando duo, vel plures extraxerunt, ut aliquid incidenter, & propter aliud enunciarunt, tunc si quaratur de validitate, vel in validitate contractus, enunciativæ emissæ propter aliud, & incidenter, non probant, dum principaliter quaritur super ipso enunciato, ita loquuntur Doctores præcitati, & declarat *Burrius in cap. illud num. 3. vers. nota 4. de presump. & optime Aym. in consil. 29. num. 3. quod manifestissime ostenditur. Nam ex eo enunciativæ probant in antiquis, quia habent vim famæ, quæ in antiquis probat, ut per *Aret. in d. cap. cum causam. Jaf. in L. cum aliquis. num. 7. C. de iure deliber. Alex. conf. 75. num. 3. lib. 4. Cassad. dec. 3. num. 3. de procur. Pnt. dec. 209. lib. 2.**

6 Tertio fundatur intentio Reverendiss. Archiepiscopi Theatini, quia hodie à parte montis habet Diocesim, prout describitur in dictis privilegiis Nicolai, Alexandri, & Innocentii, à parte Maris habet alia loca. Et in dismembratione facta de Oppido Lancianen, per Leonem X. & erectione in Cathedralem, & postmodum in Metropolim per Pium IV. & pariter in dismembratione Oppidi Ortonæ Maris per Pium V. & in erectione in Cathedralem, quæ sunt à parte Maris, vocantur illa loca Diocesis Theatinæ, & propterea cum non appareat Abbatiam Sancti Jo-

in Venere fuisse assignatam dictis Ecclesiis erectis, imò ex testibus appareat de contrario, sequitur quod remaneat intra limites Diocesis Theatinæ.

Quartò coadjuvatur prædicta intentio Reverendiss. D. Archiepiscopi, qui in libris 7 Cameræ, & sacri Collegii annotatur Abbatia S. Joannis in Venere intra Monasteria existentia intra limites Diocesis Theatinæ, qui libri, cum sint antiqui, satis probant. *Joan. Andr. in cap. cum causam, num. 10. Butrius num. 10. Abb. ante num. 1. de probat.* quod fundamentum est hodie attendendum, cum agatur ad probandum, an hoc Monasterium sit intra fines circumscripto effectu, non autem, an sit exemptum, vel nullius.

Et prædicta licet contineant liquidissimas probationes, tamen eò magis visa fuerunt Dominis procedere, quia cum agatur de probandis limitibus, sufficientiores probationes, Indicia, & conjecturæ. *Capitul. cum causam, il. 3. ubi Felin. nu. 14. de probat. Et ibidem Dec. num. 3. consil. 42. num. 10. Guid. Pap. decis. 193. Et fuit in propriis terminis resolutum coram bon. mem. Iusto in causa Fanen. jurisdictionis 18. Maji 1609. Et alius sæpius.*

Non obstant alia, quæ latè fuerunt adducta, quia tendunt ad probandam exemptionem Abbatis, vel quod sit nullius, de quibus suo loco videbitur. Nam cum Dionysius Papa diviserit Territoria Ecclesiarum. *Cap. primo. 13. quest. 1. cap. Pastoralis de his, quæ sunt à Prælat. Joan. Andr. Abb. Et alii, in rubrica de Paroch. Bertrand. consil. 350. Volum. 2. part. 1.* Necessè est, quod Abbatia sit intra limites Diocesis Theatinæ, & propterea circumscripto effectu satis fuit hodie firmare, quo d. Abbatia S. Joan. in Venere sit intra limites prædictos Diocesis Theatinæ, &c.

